

Deel. Met liefde.

28 augustus 2023

Koroboi is een olielampje (Swahili). Het is het licht voor de armen.

Verlangen

Tanzania is een prachtig land. De natuur is overweldigend, de wilde dieren adembenemend, onvergetelijk de geuren - de geluiden de zon overdag de prachtige sterrenhemel In de nacht. De meeste mensen die ik daar heb ontmoet zijn zo liefdevol en vriendelijk. Werkelijk hartverwarmend. Dit land waar zoveel mensen, ook ik, graag naar toe gaan om te genieten van de safari's en de witte stranden van Zanzibar, kent ook een keerzijde. Er is sprake van grote armoede en behoefte aan zorg voor mensen die ziek zijn. Dit geldt in het bijzonder voor kwetsbare mensen zoals weeskinderen en mensen met albinisme.

Op 18 januari 1964 werd ik geboren in Kibara - Tanzania. Kibara is een klein plaatsje aan het Victoriameer. Ongeveer 5 uur rijden vanuit het centrum van de prachtige Serengeti. Het ziekenhuis van Kibara werd opgericht in 1962 en mijn vader was daar de eerste arts die er gedurende enkele jaren werkte voor de bevolking van Kibara en omgeving. Wij als kinderen van het gezin werden allemaal geboren in Afrika. Onze ouders overleden kort na elkaar in 2015. In 2023, na bijna 59 jaar, keerde ik samen met mijn echtgenote terug naar Kibara. Wij bezochten daar het ziekenhuis en werden er hartelijk ontvangen door de huidige arts, dokter Petro Charles Michael Leah.

Tijdens dit bezoek bracht ik de rozenkrans van mijn vader terug naar het ziekenhuis waar mijn ouders zich met zoveel passie, bezieling en liefde hebben ingespannen voor de Mensen van Kibara. Wij lieten de rozenkrans achter in de Mariakapel op het terrein van het ziekenhuis in de handen Van Maria.

Het liefste zou ik iedereen helpen die onze hulp nodig heeft. Dat lukt mij niet. Laat ik Daarom proberen tenminste het ziekenhuis van Kibara en de mensen daar te helpen.

Dit document mag worden beschouwd als het oprichtingsdocument van de Stichting Koroboi. Ik hoop, dat deze stichting het mogelijk zal maken deze hulp en ondersteuning te verlenen.

Bij mijn geboorte kreeg ik van mijn ouders ook een Swahili naam, namelijk Koroboi. Een Koroboi is een olielampje. Het is het licht voor de armen.

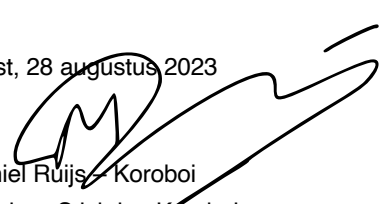
Ik heb het verlangen om het licht te delen.

Ik draag mijn verlangen op aan mijn ouders, Cees en Ank Ruijs, mijn gezin en de mensen van Kibara.

Ik hoop en geloof, dat de zegen van Maria hierop zal rusten.

Laten we delen. Delen met Liefde.

Soest, 28 augustus 2023

Michiel Ruijs - Koroboi
Oprichter Stichting Koroboi